Radu Nedescu
Gata, Niciodată, Acum

Copertă: Radu Nedescu
Versiune digitală: Andreea Constantinescu

ISBN ePub Google play: 978-606-8679-07-5
ISBN ePub iBooks: 978-606-8679-06-8

email: editura@amalgama.ro
www.amalgama.ro

Gata, Niciodata, Acum

Radu Nedescu

Gata, Niciodată, Acum

amalgama
2014
Gata, Niciodata, Acum

Lumea

De aceea ai prieteni,
Incât să îi trădezi de când îi vezi.
De aceea ai familie,
Încât să vinzi minciuni pe felie.
Totul bine o să fie.

Asta este lumea şi bunătatea se vinde,
Ea valorează mai puţin decât o pâine,
Aşa totul este şi o să fie,
Mă întreb ce o să mi se întâmple mie.
Gata, Niciodata, Acum

Eclipsă de Soare

Un negru acaparator,
Al nopţii cuceritor,
Însă este zi, două şi un sfert,
Iar totul a devenit întunecat.
Oraşul gri, sticlă, civilizaţie şi viaţă
Acum au o unică culoare! Un singur conţinut,
Întunericul! Un negru apăsător,
A tot şi de toate acaparator.

Viaţa cea de toate zilele,
Culoarea verde a copacilor,
Mozaicul construcţiilor,
Toate s-au contopit într-un tot,
Care pare a fi, numai atunci când este... nimic.
Gata, Niciodata, Acum

Zombi

Cumperi şi vinzi,
Daca câştigi tu bine te simţi,
Un kg de viaţă la schimb
Cu tot ceea ce vrei,
Viaţa este plină de glume,
Devii un mort care te plimbi.
Oamenii sunt moartea şi te omoară,
Trăirile tale se usucă şi devii o putoare,
Te vinzi pentru tot ce n-ai,
Eşti un zombi fără creier
Care se uită la cer
Şi are corpul pe pământ.
Din când in când este flămând.
Căutăm identitaţi şi identitate,
Credem că o putem găsi în jur sau într-o carte,
Din pacate aşa ceva nu se vinde,
Asta este ceva care de tine nu se prinde.

Eşti o creangă ofilită care se ofileşte,
Eşti un mort care moare, şi se intreabă...
Unde mi-e sufletul? L-am avut vreodată?

Ce şi cine sunt?
Suntem morţi care murim,
Până când corpul se încremeneşte ca statuia.
Un mort nu ştie ce este viaţa.
Să nu pretindem că suntem vii,
Doar suntem sănătoşi!
Gata, Niciodata, Acum

Viaţa

Viaţa este un parfum şi miros,
Inexistent de frumos.
Dincolo de realitate, o iluzie.
Este recitată a vieţii poezie,
Imaginea imaginii imaginate,
Cuvântul sunetului auzit,
Atingerea gustului simţit,
Asta este viaţa, o frumuseţe.
Prin tine ea trece dincolo de tristeţe,
Dincolo de iubire sau fericire,
Nu o poţi compara cu o simţire.
Este dincolo de realitate...
A noastră iluzie despre viaţă.
Este o raritate.
Singurul lucru.
Nu există altceva,
Viaţă, Viaţă, Viaţă!
Gata, Niciodata, Acum

Atât de rece, încât arde

Un gust, sunet distinct şi afon,
Un singur gând, a găsi rost.
A avea, ceva pentru trăire,
O experienţă sufletească,
O amăgire, sau o bucurie.
Mă, trăire să fie!
O idee, ceva de hrănit,
O nevoie, comunicarea,
De rostit cuvinte, lucruri,
Dogma limbajului.

Atât de rece, incât arde,
Extrem de mic, mare cât lumea.
Lucrurile ciudate pot fi...
Pare a fi ceva, însă nu-i,
O plăsmuire, reală.
Contradictoriul să fie de acord.

Chiar poate fi... ceva,
Atât de rece încât arde!
Gata, Niciodata, Acum

Gustare

O mică delicatesă, se mestecă uşor,
O lingură plină de arome, trăire.
Un suculent gust al vieţii, trecerea.
Fină ca-n vise, clară, cu gust de cireşe,
O gustare, trăirea momentului, existenţa!
Gata, Niciodata, Acum

Mon frère

Un român pe teren britanic,
Un frate de cruce, aflat departe,
Petre! Am nevoie de tine fratele, mult,
Fără el nu aş putea să am, ce am nevoie.
Petre este o simplă unealtă,
Nimic neobişnuit. Toată lumea e.

Hahahahahahhahahaha

Eu nu pot vedea prin ochii voştri,
Eu nu pot respira aerul vostru.
Eu trăiesc singur în mine, tu în tine.
Veşnic în lumi separate, momente traversând,
Care sunt asemănătoare, însă diferă muuult!
Eu nu sunt tu, simplu!
Eu îs eu şi mă văd, ca într-o oglindă,
În a lumii reflecţie, prin tine! – Un simplu concept.

Hahahahahahahahahaha

Tot ce percep sunt eu!
Tu în neant, însă în mine.
Nu te pot înţelege în esenţă,
Însă pot să îţi intuiesc năzuinţele,
Şi să-ţi vindec rănile, pot să încerc.
Nu spun că nu te iubesc, frate!
Însă de tine am nevoie să-mi hrăneşti dorinţele!

Hahahahahahahahahaha

Psihicul meu nu vrea să fie singur!
Are nevoie de iubire şi naturala simpatie.
Daca nu am prieteni, fraţi şi mamă drăgăstoasă,

O să mă simt precum vidul, fără valoare!
Eu caut valori. Da, eu caut multe valooori!
Este uman, aşa faceţi şi voi,
Însă, altceva vreţi să credeţi,
Că sunteţi cuviincioşi din pură simpatie,
Fără scopuri, din a dăruinţei esenţă.
O deşartă minciună, o simplă spoială!

Hahahahahahahahahaha

Vreeei să fi bun, iubitor şi atent la celălalt,
Încât lumea să fie bună şi iubitoare cu tine. Da! Da! Da!

Hahahahahahahahahaha, cireadă eşti! Da!
Gata, Niciodata, Acum

Totul este chimie

Fizica cuantică e ciudată.
Femeile sunt egale cu bărbaţii.
Regulile ne ajută să trăim.
Totul este ordonat!

Calităţile cerute, tu trebuie să le ai,
Ani munciţi, trebuie să dobândeşti.
Eşti de treabă, îţi putem suporta slăbiciunile,
Timpul zboară, iar consecinţele se adună... repejor!

Lucrurile vin şi pleacă, tu rămâi.
Viaţa trece precum a apărut,
Simplu! Nimic nu-i serios.
A ta minte reguli stabileşte,
Pentru că de-aia, rezultă X+L-C=XLC.

Totul este trecător.
Punctul de vedere creează explicaţia,
În lume se impune, te poţi supune.
Ai o viaţă, o unică aventură,
Totul este tot.
Gata, Niciodata, Acum

Iluzie, derutare I

Sub cupola unei zile festive,
Un moment mic, o alunecare.
Un impuls, o bărbătească idee,
Un cuvânt nespus...

Zi de vară, cer deschis.
În viaţă... cale încâlcită,
Căci te fură, te contopeşte.
Însă fapta se vede-n zare...
Departe...

O faţă singură,
Înceţoşată şi pierdută.
O frumuseţe în a mea viziune,
Un auz al gândurilor mele,
Un gând! Însă înfometat...
Sunt pregătit de asalt,
Mă cobor pe ea,
O deschid şi găsesc
Suc de foc aprins,
Căzând din vârf,
Vulcan pregătit...
Doar un gând!
Însă...

Ea departe în fum!
Eu afară şi plictisit,
Căci nu pot găsi...
Mod de a vorbi.

Prea gol şi singur,
Prea strict şi tipic,
A mea barieră, eu.
Ea aproape!
Eu incapabil.
Aşa a fost...
Sau va fi...
Gata, Niciodata, Acum

Iluzie, Derutare 2

A fost ce a fost şi va fi cum va fi.
Nu s-a terminat frumos.
Nu se putea termina frumos!

Încerc să te văd mai aproape,
Însă tu nu mă vezi ca tine.
O comună lume nu avem.
Iar şi iar, te invit pe la mine.
Nu mă refuzi însă nici nu doreşti
O vizită pe la mine-n împărăţie,
Poate pe la tine mai bine ţi-e.

Însă nu te ştiu precum nu mă ştiu.
Aşa că presupun că ai ochi! Mă poţi vedea?
Atunci vei şti ce-i cel mai bine.
Precum eu pentru tine. În fine.
Aş putea să spun că te-am întâlnit!
O plăsmuire, doar te-am văzut în zare.
Printre oraşe şi păduri, dincolo de orizont.
Se pare că o dâră ai fi, una de vis.
Te văd precum o idee de satisfacere.
Prin tine vom fi-n paradis! Calmi şi liniştiţi.
Nu o să mai suferim! Etern va fi paradisul.

Prin iubire focul se aprinde.
Din vulcan va răsări-n sus, cu forţă.
Va exploda refăcându-ne-n lumină,
Iar noi vom străluci-n paradis.
Eternă plăcere.
Însă tot rămâi-n mister, singură-n a ta lume,
Iar eu-n a mea căutare-n continuare.

Timpul trece...
Iar tu rămâi enigmă.
Vulcanul e stins, te aşteaptă.
Singur în mulţime fără mine.
Fără a spera-n tine. Mai o fi ceva?
Dincolo de mine,
Dincolo de stele,
Dincolo de tine,
Dincolo de dincolo!

...Nu ştiu. Rostul dispare.
Gata cu jocurile. Ce-i asta!
Orice pas spre mine mă-ndepărtează.
Orice definire de sine mă pierde. Ce-i asta!
Nu mai suport să nu mai suport!

...atunci am tăcut şi am rămas.
Am stat şi n-a venit. Ce să vină?
Ce să caut şi să găsesc? Ce lucru?
Totul e aici şi n-am de ce să caut, ce e.

N-am de ce să fiu derutat,
Cenuşa s-a scurs, am dispărut.
Mii de lumi îs stinse,
Iar iluziile s-au distrus.
Atunci adevărul m-a părăsit,
Care oricum n-a fost şi nu va fi.
Gata, Niciodata, Acum

Fata sculptată din năzuinţe

Iubesc un vis.
Ochii de cristal sau de apa.
Faţa mea se adânceşte în hipnoză.
Irealul devine palpabil... visele devin realitate.
Inima o am încât să bată pentru o femeie.
Mintea o am încât să o îmbrac într-un vis dulce.
Corpul îl am încât să simtă acest farmec.
Eu sunt al tău. Tu îmi ceri iar eu iţi fac pe plac.
Când mă uit în al tău păr...
Gura începe să simtă gust de ciocolată rafinată,
Părul tău curge cu natura şi păsările care nu cântă.
Semeni cu o sculptură de-a lui Rodin.
Eşti neînchipuibilă şi imposibilă.
Visele devin realitate,
Sau realitatea devine vis?
Gata, Niciodata, Acum

Gata, Niciodată, Acum

Tu, cu mine să fugi.
Să aluneci în tăcere,
Să dispari nu vreau,
Te vreau departe-n zare!
Unde nici naiba mă va găsi.
Nu o fi o nelocaţie unde vreau?

Sensul are sens, nuuu.
Are ilogica logică, daaa.
Drum lung, scurt, cum o fi.

Ce dulce culoare, daa.
Nu pot să vreau, ce nu.
Am varză şi cârnaţi, prea multe.
Prea puţin pot să vreau, o cutie.
E o minte îngustă, din carton distrusă.

Totul să ardă, aer şi bombe!
Un fum al zgomotului, să-l ia.
Nuuu mai vreau explozie, deloc!
Nuuu mai vreau ceva, nimiceală!
A fi nimic, nu se poate.
Totul e unul! Totttuşi... tuse.

Hai să fugim, hai acum!
Ai ocazia mâine, doar sună-mă.

Însă eu n-am telefon şi dorm.
Ce vrei de la mine, ce vreau de la tine?

Nu pot să nu înnebunesc în minte,
Totul e posibil precum nimicul.
Mintea la dracu, totul e fictiv.
Orice poate fi negat, aici.
Orice poate fi confirmat, mintea.
Să se continue mintea în ea.
Eu nu mai ştiu de capul meu:
Gata, Niciodată, Acum!
Gata, Niciodata, Acum

Realitatea

Aşa începe să se construiască grămada,
O structură din stânci şi ciment, învăţarea.
Zvonurile colectate-n luni,
Se transformă-n porunci

Aşa şi tot aşa, se adună până când,
Zilele trec şi ferm devii, până când
Nu există îndoială, solidul ştiut apare.
Spaţiile goale au fost umplute, vidul a şters-o.
Viaţa e reală, umplută de scop şi dorinţe.
Oameni, ştiinţă, filozofie şi televizoare,
Zilele trec în neştire, lună şi soare.
Neîncetat se continuă continuarea, totul e real.

Evreii şi Palestinienii, e al meu! Ba nu, e al meu!
Blablabla... Mâncăm opinii, oaie ce eşti. Supune-te...

Realitatea e o construcţie fictivă, tot ce e, nu-i.
Lucrurile pe care ochiul le vede, care pot fi simţite,
Mâncarea şi mirosul — toate sunt şi nu sunt... concomitent.
Dar tu omule, vrei să fi sigur de o lume, a ta viziune.
Nimeni nu are nicio lume. Dacă vrei, tu nu vrei.

Treci dincolo de realitate, o plăsmuire.
În necunoscut să trăieşti, neştiinţa, căci aşa...
Lucruri nevăzute se vor deschide, răspunsuri!
Gata, Niciodata, Acum

Lipsirea

Nu pot găsi motiv,
Nu pot găsi intenţie.
Nu mă pot găsi.

Nu pot să-mi spun, ăsta-s eu.

Totul e atât de aproape,
Se mişcă-n depărtare.
O şansă la îndeplinire,
Simple dorinţe, nevoi.

Nu pot, cum să pot?!
Atunci când sunt blocat,
Atunci când rămân fără mişcări,
Atunci când îmi ies din fire,
Pentru că nu mai am, ceva!

Tot mai am ceva, păstrat adânc.
Intenţia de a avea intenţie, o dorinţă.
Însă sunt complet secat, nicio plăcere.
Ce pot să fac, să mă tratez cu pistolul.
Să fug de ceea ce pare să se rezolve.
Să fug de mine, poate aş avea noroc.
Poate am rost, aşa fără scop. La naiba!
Tot mă mai întreb, care-i rostul?

Nu pot să pot. Pierdut!
Pot avea ce am zilnic, neputinţa.
Pot să respir, am noroc.
Însă tot mă întreb, de ce lume?
Trebuie să fie lume? De ce trebuie fiinţă?!
Gata, Niciodata, Acum

Umbrirea şi Realizarea

Se clădeşte o formă de eu.
Se continuă alergătura, ceva.
Fericire şi furie, dans obositor.
Vreau eternă plăcere, caut scop.
Îndeplinirea misiunii e salvarea.
Tot aşa să fie ceva interesant... căutarea.

Nu mai suport, vreeau...
Să se oprească acum, imediat! Acum, 1, 2, 3 (OPREŞTE-TE).
Însă nu încetează, m-am săturat să mă rog
Ca toată durerea să se oprească, acum!
Imposibilă dorinţă, perfecţiunea eternă.

Fără logică şi răspuns, din ce motiv,
Direct în nevoie mă afund, devin orb.
Şi se continuă tot aşa, foarte activ,
O problemă pe creier, o fixaţie.

Iar atunci numai aia văd, acolo-s împins.
Şi imposibil de trecut peste, doare pare.

Problemele au răspuns, atins prin vedere.
Viaţa-i bună oricum ar fi, inutilă-i enervarea.
Cu mult mai rău poate fi, torturare prin foame.
Viaţa are de toate: rezultate, pierderi şi glume.

Când vrei ceva şi te strofoci, las-o baltă.
Respiră adânc şi lasă să fie, cum o fi.
A vieţii varietate-i pretutindeni, infinit.
Timpu-i de neoprit, oricum vor trece
Momente şi momente cu de toate, până la moarte.
Orice năzuinţă ai, poate o fi sau nu... îndeplinită,
Însă oricum ar fi, aşa a trebuit, aşa s-a putut.

Când numai de tine-ţi pasă, a ta avere,
Nimic altceva nu vezi, orbirea.
A ta viaţă nu-i a ta, ţi-a fost dăruită.
Precum orice casă, moşie, putere, avere (etc.).
Alţii ţi-au dat iar tu ai primit. Ai avut ocazia!
Însă precum tu ai, toată lumea ar vrea.
Ce ţie nu-ţi place, altuia nu-i face. Acceptă!
Lumea-i mare şi într-o zi sărac devii,
Iar tu nimereşti într-o lume ca tine,
Căreia nu-i pasă de tine, ce fericire. Durere.

Dacă eşti nesigur, de a ta însemnătate,
Dacă te vezi precum un gunoi ambulant,
Care nu face precum dictat, e un aberant.
Dacă crezi că n-ai speranţă, se poate avea.
Al tău adevăr e al tău. Nu ţi-l dictează nimeni.
A ta viaţă-i de tine creionată, nu există perfecţiune.
Tu ţi-o reprezinţi. E a ta creaţie...
Nici-o lume nu-i adevărată, toate-s născociri ale oamenilor.
O luptă între născociri e cearta, adevărul pur nu există,
Atunci când totul-i subiectiv.
Gata, Niciodata, Acum

Tăcerea

Dacă n-ai ce spune, taci!
Să fie murmur de tăcere,
A ta lungă lume, să fie.

Să se adune-n zare praf,
La privirea albului soare,
Negreşit se ridică ceru-n depărtare.

Albe dâre sclipitoare aduc o floare,
Spre stele-n sus inevitabil răsare,
O adunare pătrunsă-n ele. Eu.

Praf din praf colectat,
Se face o coloană-n sus,
Se zideşte-n sine un sine.
A sa sclipire spre soare, lumina.

Tot să fie, esenţă.
Ce trebuie se face,
Lasă-te în pace,
Nu te mai complace,
Ceea ce ai dispare,
Se va duce-n zare.
Tot aşa se zideşte... eternul!
Gata, Niciodata, Acum

Aberaţie I

Aberim aberator o aberare,
Ne întrebăm o întrebare.
Căutăm necunoscutul obscur,
În lumea asta mare, fără cusur.
E oricum cum trebuie, design inteligent,
În lumea asta mare, să fii atent!

Ai pretenţii fără rost.
Totul are un cost. Logic!
E folositor să fii practic.
Chiar aşa, timp câştigi.
Foarte multe probleme învingi.
Chiar aşa, e chiar aşa.
Am câştigat o şa.
Gata, Niciodata, Acum

One

The empty world is full.
So, nothing the world rules.
No peace in the running maze!
No love in the lonely cold.
Always searching for more.
Days after days, I see the mirror.

Skies are falling within themselves, suns are rising,
In the moonlight rays of worlds are suns,
Slowly passing thro’ the darkness day.

All it’s ok. Nothing to complain...
The lies within the truth, is all the same.
One who only is, the sun in the sky, it’s messengers.
Sending codes of life in His dirty garden, so, so...

Be chill man, forget and remember.
Be chill boy, you are a girl. It’s ok.
Don’t do nothing, don’t do anything.
The end is not the end! Forever...
Gata, Niciodata, Acum

The Endless River

For so long the tide turns,
From above the waves are heard.
And so, man learns to see.
Always things flow in the sea.
And so it goes, forever and ever.

All around me surrounded by the sea,
The same world opens so new,
And my eyes see beyond the sky.
For sure they can hear the hidden sound,
As they are the ship of mind,
Going so far without traveling.
They are from within, inside-out.
They play and I flow
With the endless river...

From time to time,
A river full of life
Falls in the big sea,
In which we all are.
So, from the deep is heard
A sound which echoes softly
In the endless waves of time
Which weep with their guitar.
And the heart beats following his drums,
Nick is giving a hit; an endless beat.
And so the nature's scene is
Blown by the turning wind,
A piano which still remains
In the depth of an ancient rhythm.
Which sings so much "Louder Than Words".
Gata, Niciodata, Acum

Luna şi prăjiturile ei

Luna, vis de vis,
Să trăim şi să murim.
Radiem a hrană... la cuptor suferinţă.
Inconştienţa ne fierbe,
Suntem rumeniţi, mirosim apetisant.
Servim, ne închinăm la viaţă.
Lună, lună; creşti şi creşti.
Mâncând prăjituri de Homo Sapiens Sapiens.
Asta este! Prăjitura nu are picioare.
Nu avem cum să ne luptăm cu natura.
Te-ai copt deja? Repejor... luna este flămândă!
Gata, Niciodata, Acum

Axul Creaţiei

Etern, traversând departe,
Dincolo de orice carte,
Acest sunet doar de viaţă are parte,
El fiind glasul creaţiei,
Creatorul relaţiei.

În jurul axului eşti,
Niciodată nu creşti,
Rămâi doar ceea ce eşti,
În veşnică schimbare,
În eternă sculare,
Etern, fiinţă infinită eşti.
Gata, Niciodata, Acum

Cum şi în ce fel?!

Pot să spun, da.
Eu spun nu, nu prea cred.
De ce trebuie să răd, dacă-i amuzant.
De ce trebuie să fac, dacă trebuie să fac.
Nu ştiu, nu da, fără rost. Din nimic...
În nimic tot ajung, nu mă deplasez.
Stau şi nu stau. În ce loc?
Gata, Niciodata, Acum

Sfera mea

Sfera singuratică a mea lume a fost.
Fericit în cunoscutul din ea, eram obişnuit,
Până când părinţii să mă schimb m-au silit.
Trecuturile m-au traversat. Îmi amintesc,
Procedura obişnuită a traiului meu plăcut.
Tot aşa până târziu am fost un mut.

Dintr-o dată din a mea închisoare am vrut să scap,
S-a produs o realizare, o vedere a imensităţii materiei,
M-am trezit văzându-mă că-s doar un punct, ce lume.
Aşa a mea trăire s-a modificat în profunzime, în sine.
Tot aşa-n continuare din curiozitate de mine cunoaştere,
Prin muncă zilnică şi efort depus, de schimbare facere,
S-a realizat ceea ce era de fapt în mine, căutarea de sine.
M-am privit dinăuntru-n afară, dinafară-năuntru, pe mine.

Până la urmă singuratic nu-s,
Din mica mea lume, ei aici m-au adus.
Cu a lor metodă şi complianţă, cu dragoste...
În acest fel de comunicare facere.
Până la urmă nu-i uşor nici imposibil.
Până la urmă drumu-i despre speranţă şi iubire dincolo de sine.
Până la urmă prin drum să înveţi comunicare, de ce şi ce.
Până la urmă prin drum spre nou ne-am deschis, o lume cu grai.
Îţi urez noroc, ce trebuie să ai.